

1928. Nárok na zpětný převod plodů před prohlášením úpadku sklizených byl v den prohlášení úpadku již nárokem samostatným, plně existujícím a mohl býti ihned po zahájení úpadku uplatněn. An správce podstaty obmezil odpůrčí nárok, žalobou uplatněný, na zpětný převod sporných nemovitostí, vyhradiv si právo samostatnou žalobou uplatnit nárok na vydání plodů, ale nepodal ve lhůtě § 43 (2) úp. řádu zvláštní žalobu ohledně plodů do prohlášení úpadku již sklizených, propadl tento nárok a nelze k jeho zajištění povolití žádané prozatímní opatření. Jinak se má věc, pokud jde o plody sklizené za úpadkového řízení až do 21. července 1928. Tyto plody neexistovaly v den prohlášení úpadku jako samostatná věc, nýbrž byly fysickou součástíou nemovitostí, ba dokonce nemusil tu býti v onu dobu ještě ani zárodek k nim. Nemohl býti tedy tento nárok již hned od zahájení úpadkového řízení žalobou uplatněn. Proto nemůže lhůta § 43 (2) úpadkového řádu platiti pro žalobu, kterou se správce podstaty míní domáhati odevzdání plodů, jež ten, proti němuž směřuje odpůrčí žaloba, po prohlášení úpadku oddělil a pak jimi disponoval. Nelze proto žádost o prozatímní opatření zamítnouti zcela z důvodů, které uvedl rekursní soud. Ježto jsou splněny i ostatní podmínky prozatímního opatření, jak bylo dovozeno v rozhodnutí první stolice jakož i v dřívějším rozhodnutí tohoto nejvyššího soudu ze dne 3. listopadu 1928, mezi týmiž stranami, bylo usnesení soudu první stolice obnoviti aspoň potud, pokud jde o zajištění nároku na zpětný převod plodů ze sporných nemovitostí v době od prohlášení úpadku do 21. července 1928 sklizených.

Čís. 9298.

Promlčení přednostního zástavního práva pro převodní poplatek.

Byla-li vnucená správa, vedená k vydobytí převodního poplatku, zrušena za souhlasu berního úřadu (finanční prokuratury), nebylo ve vymáhání poplatku berním úřadem (finanční prokuraturou) řádně pokračováno a jest k přerušení promlčení, přivoděnému vnucenou správou, pohlížeti tak, jakoby nebylo nastalo.

(Rozh. ze dne 24. října 1929, R I 827/29.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost nepřikázal soud první stolice v přednostním pořadí poplatek z převodu. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Jde o to, zda převodní poplatek 8384 Kč s úroky 757 Kč požívá na vyčraženém domě práva přednostního, které ve smyslu nař. min. financí ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. trvá po tři léta, počínajíc od doby, co poplatník měl podle platebního rozkazu zapraviti poplatek, přičemž se toto promlčení práva přednosti přerušuje použitím zákonných prostředků k vymáhání poplatků. V projednávaném případě brojí stěžovatel proti tomu, že první soud zaujal stanovisko, že berní úřad, vedoucí k vydobytí zmíněného poplatku na dům exekuci vnucenou správou, mlčky

souhlasil se zrušením vnučené správy a tudíž v ní řádně nepokračoval. Stěžovatel poukazuje k tomu, že byla na něm žádána záloha 7.000 Kč, že ji nesložil, ježto vymáhající věřitel nemůže býti nucen složit zálohu, o které neví, zda mu vůbec bude uhrazena, a že v tom, že stěžovatel zálohu nesložil a proti zrušení vnučené správy se neohradil, nemůže býti shledáno, že ve vnučené správě řádně nepokračoval. V tom směru sdílí rekursní soud názor prvního soudu. Stěžovateli bylo volno zvoliti si jiný způsob exekuce na nemovitost než vnučenou správou, mohl si vymoci vnučené zřízení práva zástavního, nebo vnučenou dražbu nemovitosti, ale, pakli se rozhodl pro vnučenou správu, měl v ní řádně pokračovati a nelze, an stěžovatel zálohu, již bylo třeba k dalšímu vedení vnučené správy, nesložil a mlčky dal souhlas ke zrušení vnučené správy, mluvití o řádném pokračování ve vnučené správě. V tom směru zůstává nerozhodno, zda vnučená správa jde hladce před se, či zdali nastane hospodářský zjev, vybočující z pravidelného chodu správy domu, jako se to stalo rozkazem magistrátu hlavního města Prahy, směřujícím k provedení značných stavebních oprav na domě vnučeně spravovaném.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Jest zjištěno a dovolací rekurentka to přiznává, že vnučená správa, vedená k vydobytí převodního poplatku, o který jde, byla zrušena podle § 129 odstavec druhý a čtvrtý ex. ř., poněvadž berní úřad, pokud se týče finanční prokuratura nesložila zálohu, potřebnou k vedení správy a že se zrušením vnučené správy souhlasila. Jest nerozhodno, ze kterých pohnutek berní úřad (finanční prokuratura) zálohu nesložila a se zastavením vnučené správy souhlasila. Došlo-li ke zrušení vnučené správy z řečených důvodů, najmě za souhlasu berního úřadu, pokud se týče finanční prokuratury, jest uznati a rekursnímu soudu přes vývody dovolací rekurentky přisvědčiti v tom, že ve vnučené správě berním úřadem, pokud se týče finanční prokuraturou nebylo řádně pokračováno. Následkem toho nenastalo (judikát čís. 153 Gl. U. n. ř. čís. 1802) přerušení promlčení přednostního práva převodního poplatku, pokud se týče jest pohlížeti na přerušení promlčení přivoděné vnučenou správou tak, jako by nebylo nastalo a přednostní právo zástavní u převodního poplatku, o který jde, jest, ježto od jeho záznamu po více než tři roky nebyl poplatek řádně vymáhán, promlčeno. Následkem toho nebyl převodní poplatek právem v přednostním pořadí z nejvyššího podání přikázán.

Čís. 9299.

Předpis čl. 55 obch. zák. nedopadá na případy ručení podle § 2 (2) zákona o společnostech s r. o., pokud jde o jednání, jež nejsou obchody. V takových případech nutno ručební povinnosti zjednati průchod použitím obchodních zvyklostí, pokud se týče příslušných ustanovení občanského zákona.